

Umrøðan av løgmanrøðuni:

Fyrrverandi rokskiparin kennir seg sum hálvan brotsmann

-um hann fær ein hampiligan túr. Virðingin fyri fiskivinnuni tykist at vera lítil og eingin, og mangan ljóðar tað soleiðis, at tað er fiskivinnan, sum hevur koyrt landið út á ytstu trom, men soleiðis er tað kortini ikki, segði Jógvan A. Johannesen, framsøgumaður Javnaðarflokksins í samband við umrøðuna av løgmanrøðuni.

Frú formaður!

Tað er røða lögmanns á ólavsøku í ár, sum er til viðgerðar!

Men í grundini hevur ein stórir partur av henni longu verið vörðin tugdur og tanlaður í fjølmiðlunum - bæði av andstöðu og samgongu og sanniliga ikki minst av summum av okkara samgongumonnum; Og eg haldi, at tað undrar fáar, at hon eisini verður tugd og tanlað higani av tingsins røðarapalli. Men tað er jú annars eisini meiningin við innihaldinum í somu røðu - og tí er tað einans gleðiligt, at hon verður viðgjørd úr ymskum sýnishornum!

Frú formaður!

Móti endanum á røðu síni nevndi løgmaður nakað, sum eg nú ætli mær at endurtaka!

Hann segði: Í lötuni hava vit eina tvíflokkasamgongu, og tykjast ikki aðrir møguleikar at vera. Tað er sera týðningarmikið, at hon heldur í fyra ár - og at eisini andstíðan arbeiðir og samarbeiðir hesi fyra ár.

Og hann legði afturat: Tá skapa vit okkum álit og virðing innan- og uttanlands!

Vit í javnaðarflokkinum kunnu taka undir við lögmanni í hesum. Vit eru ikki ósamdir við hann um, at tað

er sera týðningarmikið, at samgongan heldur í fyra ár.

- Tí, hvussu vit venda og snara og kanna, kunnu vit ikki koma til aðra niðurstøðu at av illum, so er hetta frægasta loysnin. Eingin eigur kortini at halda ella í mynda sær, at vit á nakran hátt kenna okkum drignar og enn minni hugtiknar av hesum flokki, sum vit í lötuni samstarva við, tí tað gera vit ikki av teirri einfaldu orsök, at vit ikki hava slept teimum hugsjónum, sum hava knýtt okkum at javnaðarflokkinum. Ja, tað er fullkomiliga burtur úr vón og víti at halda, at javnaðarflokkurin hevur slept so mikið sum einum einasta snøkli av tí, sum hann stendur fyri og málinum, sum hann strembar fram í móti!

Men hinvegin. Um onkur heldur, at tað ber til hjá javnaðarflokkinum at fáa øll síni ynski fram - heldur at tað ber til at føra javnaðarpolitikkt soleiðis, sum vit ynskja tað - við minni enn triðinginum av tingmann- ingini, so haldi eg hóast alt, at viðkomandi undirmetir hinar 23 tingmenninar alt ov mikið - og noyðist at hugsa seg betur um, tí tað kunnu vit ikki!

Vit vistu fullvæl, at vit vóru noyddir at geva frá

okkum - og tað sama noyddist fólkaflokkurin eisini at gera.

Men vit høvdu als ikki fingið meira burtur úr saman við nøkrum øðrum flokki ella flokkum - tí tá høvdu tveir flokkar ikki rokkið!

Annað er so tað, at tað finnst ónøgdir limir í báðum samgonguflokkunum. Onkur er, sum enn ikki hevur fatað, at í einum felagsskapi - politiskum ella ikki - er eingin, sum ræður

einsamallur!

Hóast alt - uttan mun til gamalt kegl og ólík sjónarmið - mega vit ásanna, at hesir annars so ólíku flokkar, vóru tað frægari enn hinir - teir, sum nú sita í andstöðu, at teir torðu at taka um stýrisvølin - teir torðu at taka á sínar herðar uppgávuna at stjórna hesum landi í hesum truplu og vánaligu tíðum.

Tað høvdu teir flestu av teimum, sum nú sita í and-

stöðu, ikki hug til - og tað er allur munurin og nú ikki fleiri orð um hetta á hesum sinni.

Tað er ikki at loyna, at føroyska samfelagið í lötuni er státt í einum búskaparligum ódnarveðri. - Men hetta er als einki óvanligt fyrbrigdi her í Føroyum, tí alt tað í frægir minnst hava góðar tíðir verið eftirfylgdar av raktiðum - tíðum, sum annars vóru munandi verri enn tann sum vit eru stódd í, men

altíð var tað soleiðis at tað lýsti í aftur. Soleiðis hevur altíð verið, og vit ívast ikki í, at føroyingar eisini fara at rista hesa tíðina av sær og bróta seg upp aftur úr tí alddalunum, sum landið í lötuni er státt í.

Og tað er m.a. her ið vit halda, at løgmaður hevur havt sínar tankar, tá ið hann nevndi týðningin av tí, at

